

بسم الله الرحمن الرحيم

آیا ائتلاف نظامی پاکستان، ترکیه و ایران برای شکست ترامپ کافی نیست؟

(ترجمه)

خبر:

روابط عمومی نیروهای مسلح پاکستان در ۳۰ جنوری ۲۰۲۶ اعلام کرد که جنرال سلجوق بایراکتار اوغلو، رئیس ستاد کل ارتش ترکیه، امروز در مقر فرماندهی کل، از فیلد مارشال سید عاصم منیر، دارنده نشان شایستگی نظامی و نشان «قاضی صلح» استقبال کرده است.

بر اساس این اعلامیه، دو طرف علاوه بر گفت‌وگو درباره موضوعات مشترک المنافع، وضعیت کنونی امنیت منطقه‌ای و جهانی و همچنین راه‌های تقویت همکاری‌های دوجانبه دفاعی و نظامی را بررسی کردند.

تبصره:

اجتماع فرماندهان نظامی دو ارتش از قدرتمندترین ارتش‌های سرزمین‌های اسلامی و جهان در زمانی صورت می‌گیرد که ترامپ با اعزام یک ناوگان نظامی به سوی ایران، این منطقه را به اقدام نظامی تهدید کرده است. با این حال، در این دیدار هیچ نشانه‌ای از بررسی اقداماتی برای واداشتن او به عقب‌نشینی دیده نمی‌شود؛ این در حالی است که مجموع توان نظامی ایران، ترکیه و پاکستان به مراتب از نیروهای آمریکا گسترده‌تر است و این مناطق به صحنه احتمالی درگیری، خطوط ارتباطی کوتاه‌تر و امن‌تری دارند.

ترکیه با ایران ۵۳۴ کیلومتر مرز زمینی مشترک دارد و مرز مشترک پاکستان با ایران به ۹۰۹ کیلومتر می‌رسد. در مقابل، فاصله واشنگتن تا تهران بیش از ده هزار کیلومتر است و تمامی خطوط ارتباطی آمریکا از سرزمین‌ها، آب‌ها و حریم هوایی سرزمین‌های اسلامی عبور می‌کند.

با این همه، در حملات پیشین آمریکا به مناطق مسلمان، از افغانستان گرفته تا عراق، متحدان واشنگتن در ترکیه، ایران و پاکستان با فراهم کردن پایگاه‌ها، گذرگاه‌های هوایی و اطلاعات حیاتی، نقش پشتیبان نیروهای آمریکایی را ایفا کردند؛ امکاناتی که بدون آن‌ها، آمریکا عملاً قادر به اجرای هیچ‌یک از آن عملیات‌ها نبود.

هواداران آمریکا در ترکیه و پاکستان حتی از سیاست خشن و بی‌رحمانه‌ای که آمریکا در قبال دست‌نشانده‌هایش به کار می‌برد درس عبرت نمی‌گیرند؛ سیاستی که خلاصه‌اش کنار گذاشتن و قربانی کردن آن‌هاست، درست زمانی که دیگر به آن‌ها نیازی ندارد. ایران نیز طی دهه‌ها در افغانستان، عراق، سوریه و یمن در مسیری حرکت کرده که عملاً به سود آمریکا تمام شده است. نقش نیروهای وابسته به آن بیشتر به نمایش‌هایی ظاهری محدود مانده، در حالی که آمریکا و اسرائیل «محور مقاومت» را گام‌به‌گام از هم پاشیده‌اند. اکنون پس از همه این سال‌های خدمت، نتیجه آن است که خود را در برابر لوله تفنگ‌های آمریکا می‌بینند.

آمریکا پیروانش را به چشم شریک نمی‌نگرد، بلکه آن‌ها را به مثابه نوکرانی می‌بیند که تا وقتی مفید هستند از آن‌ها استفاده می‌کند و به محض پایان کار، آن‌ها را رها می‌کند. با این حال، این گروه‌ها هنوز برای حفظ قدرت به حمایت آمریکا دل بسته‌اند، به جای آن‌که با پشتیبانی واقعی از اسلام و امت خود، پایه‌های قدرت داخلی‌شان را مستحکم کنند. چنانچه الله سبحانه و تعالی در قرآن کریم هشدار می‌دهد:

﴿مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ [عنکبوت: ۴۱]

ترجمه: مثال کسانی که جز الله (سبحانه و تعالی) برای خود سرپرست می گیرند، مانند عنکبوت است که خانه ای ساخته و ضعیف ترین خانه ها بی شک خانه عنکبوت است، اگر می دانستند.

ای امت اسلامی! ما در برابر دشمنان مان ضعیف و ناتوان نیستیم؛ زیرا الله سبحانه و تعالی ما را به ارتش هایی عظیم، منابعی سرشار و تسلط بر مهم ترین گذرگاه های زمینی، دریایی و هوایی جهان برخوردار کرده است. ضعف ما از کمبود توان نیست؛ بلکه ضعف ما حکامی هستند که با دشمنان ما هم پیمان شده اند، ارتش های مان را از نبرد و جهاد بازداشته اند و حتی در تجاوز بیگانگان علیه ما یاری رسان شده اند. آنان به جای آن که عزت ما را در وحدت امت بجویند، به دشمنان تکیه کرده اند و بدین وسیله خود را در معرض خشم الهی قرار داده اند. چنانچه الله متعال می فرماید:

﴿الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيْتَنُّونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ [نساء: ۱۳۹]

ترجمه: کسانی که کافران را به جای مؤمنان به دوستی و سرپرستی می گیرند، آیا عزت را نزد آنان می جویند؟ حال آن که همه عزت از آن الله (سبحانه و تعالی) است.

ای ارتش های مسلمان! امروز تمام مسلمانان خواهان وحدت امت است؛ از اندونیزیا تا مغرب. خشم امت از دشمنان و ستم های آنان به اوجی بی سابقه رسیده و اکنون بر دوش شماست که با یاری خود، سپر از دست رفته امت را بازگردانید: یعنی برپایی دوباره خلافت راشده بر منهج نبوت. اما پاداش تلاش و فداکاری شما چیست؟ پس این گفت و گوی رسول الله صلی الله علیه وسلم با انصار رضی الله عنهم در بیعت عقبه دوم را به یاد آورید؛ بیعت مردان، بیعت یاری و جنگ. آن گاه که گفتند: «ما او را با وجود از دست دادن اموال و کشته شدن بزرگان مان می پذیریم؛ اگر به پیمان خود وفا کنیم، برای ما چه خواهد بود، ای رسول الله صلی الله علیه وسلم؟» فرمود: «بهشت». گفتند: «دستت را دراز کن»، و پیامبر ﷺ دستش را دراز کرد و آنان با او بیعت کردند.

از این رو، حزب التحریر از شما یاری می طلبد... پس یاری اش کنید.

نویسنده: مصعب عمیر

17 شعبان 1447 ه.ق.

5 فیروزی 206 م.

مترجم: حسین سلحشور